

MEDIJI O ZDRAVSTVU

petak, 18. oktobar 2024.godine

RTS- Četvrtkom u 9: Na transplantaciju organa čeka više od 2.000 osoba u Srbiji - budimo ljudi

RTS- Rak pluća u Srbiji odnese preko pet hiljada ljudi godišnje, u Evropi smo drugi po oboljevanju – može li drugačije

BLIC- OGLASIO SE "BATUT", RASTE BROJ OBOLELIH Širi se opasna zaraza, muškarci i dalje na udaru!

DANAS- Udruženje pacijenata Srbije: Nedostaje imunoterapija za lečenje tumora glave i vrata

Četvrtkom u 9: Na transplantaciju organa čeka više od 2.000 osoba u Srbiji - budimo ljudi

Nova kampanja pod sloganom "Budimo bolji ljudi – postani donor", koju podržava i RTS počela je zbog društvene potrebe da na najdirektniji način pomognemo ljudima koji čekaju transplantaciju. Goran Antić, koji živi sa transplantiranim srcem, objašnjava da mu je pre pet godina sa novim srcem ponovo omogućen život. Direktor klinike za kardiohirurgiju Kliničkog centra Srbije prof. dr Svetozar Putnik kaže da je ponosan što njegov tim već 11 godina radi transplantacije organa. Nacionalna koordinatorka za transplantaciju dr Aleksandra Plećaš Đurić smatra da je potrebno razumevanje šire zajednice. Anesteziolog u Timu za transplantaciju Urgentnog centra dr Nataša Petrović objašnjava trku s vremenom dok se zaveštani organi preminulog pacijenta održavaju do transplantacije.

Statistika pokazuje da su šanse da će građanima tokom života biti potrebna transplantacija veće nego da budu potencijalni davaoci organa. Ipak, u Srbiji je i dalje nedovoljno onih koji pristaju da zaveštaju i daruju organe. Zbog toga počinje kampanja "Budimo bolji ljudi – postani donor" kompanije "Hemofarm", Hemofarm fondacije i Ministarstva zdravlja, koju podržava i Radio-televizija Srbije.

Goran Antić, koji živi sa transplantiranim srcem, objašnjava da se pet godina pošto je dobio novo srce oseća dobro.

"Vodim normalan život, imam stomatološku ordinaciju i osećam se dobro", rekao je Antić, ističući da mu je život spasen zbog toga što je neko zaveštao organe.

Direktor klinike za kardiohirurgiju Kliničkog centra Srbije prof. dr Svetozar Putnik kaže da priče o novom životu izazivaju pozitivne emocije.

"Ponosan sam što već 11 godina radimo transplantacije srca, imali smo ih više od 50 do sada, što je velika stvar. Bez obzira na sve uspone i padove koje imamo tokom tog perioda i bez obzira na sav stres koji takav posao proizvodi. To je tim od 100 ljudi koji su uključeni u proces transplantacije organa. Na neki način mi je drago što je to postala rutinska stvar za nas", naglašava dr Putnik.

Nacionalna koordinatorka za transplantaciju dr Aleksandra Plećaš Đurić smatra da je trenutak u kom porodica gubi svog člana težak, ali da je to jedini momenat kada se može postaviti pitanje o transplantaciji organa.

"Tražimo pomoć i razumevanje šire zajednice o značaju darivanja organa kao jedinom modalitetu lečenja pacijenata koji više nemaju vitalnost svojih organa. Treba nam pomoć celog društva", kaže dr Plećaš Đurić.

Pretpostavljena saglasnost i registar nedavalaca

Anesteziolog u Timu za transplantaciju Urgentnog centra dr Nataša Petrović ističe da 47 pacijenata u klinici na kojoj radi čeka na transplantaciju, a procedura nalaže da se po dobijenom organu pozivaju tri pacijenta koji su na listi čekanja.

"Gledamo prioritete i kompatibilnost i tako vršimo selekciju. Kada se konstantuje smrt pacijenta koji je zaveštao organe počinje trka sa vremenom da bi se oni održali do transplantacije. Svaki od njih zahteva, u tom smislu, posebnu negu", ukazuje dr Petrović.

Doktorica Plećaš Đurić je komentarisala takozvanu pretpostavljenu saglasnost, odnosno, predlog zakona kojim bi građani Srbije trebalo da budu podrazumevani kao donori, osim ako se ne izjasne drugačije.

"Postoji registar nedavalaca za osobe koje striktno ne žele da im se organi zaveštaju za transplantacije. Ta volja se poštuje i poštovaće se", zaključuje dr Plećaš Đurić.

Rak pluća u Srbiji odnese preko pet hiljada ljudi godišnje, u Evropi smo drugi po oboljevanju – može li drugačije

Srbija je prva zemlja Zapadnog Balkana u kojoj će se organizovati skrining na rano otkrivanje raka pluća kako bi se promenila poražavajuća statistika. Rak pluća kod nas odnese više od 5. 000 života, a oboli više od 7.000 ljudi godišnje. A ne mora da bude tako.

Gostujući u Dnevniku RTS-a, doktor Mihailo Stjepanović, direktor Klinike za pulmologiju Univerzitetskog kliničkog centra Srbije istakao je da je novembar mesec borbe protiv raka pluća. Sa velikim zadovoljstvom najavljujemo skrining koji će krenuti u novembru.

„Na početku skrining će se obavljati na teritoriji Beograda, biće obuhvaćeni svi Domovi zdravlja. Svi oni koji imaju preko pedeset godina, koji imaju 30 godina pušačkog staža, biće obavešteni gde treba da se jave na preglede. Skrining će se u početku sprovoditi u Klinici za pulmologiju, pa shodno nalazima pacijenti će biti upućivani na dalja lečenja“, istakao je doktor Mihailo Stjepanović.

Istakao je da svakog dana od karcinoma pluća oboli 19 osoba, a 13 ljudi izgubi bitku sa ovom bolešću. Oko 70 odsto pacijenata otkrije se u poodmaklim fazama, pa je operacija nemoguća.

„Mi smo na drugom mestu u Evropi kada je u pitanju ova opaka bolest. Nedavno je urađeno istraživanje koje su sproveli CESID i Udruženje „Punim plućima“ na Klinici za pulmologiju. Slučajnim uzorkom odabrano je 600 pacijenata, starosti preko 50 godina, svi su pušači, u istraživanju su ravnomerno raspoređena oba pola. Upitnik obuhvata 22 analize.

Rezultati pokazuju da je oko 23 odsto pušača pokušalo da ostavi duvan. Trećina ispitanika se ne seća kada je bila kod lekara. Oko 90 odsto pacijenata je za skrining, a 82 odsto ispitanika bi se odazvalo skriningu, ako je organizovan“, istakao je doktor Mihailo Stjepanović, direktor Klinike za pulmologiju Univerzitetskog kliničkog centra Srbije.

OGLASIO SE "BATUT", RASTE BROJ OBOLELIH Širi se opasna zaraza, muškarci i dalje na udaru!

Najnoviji izveštaj Instituta za javno zdravlje Srbije "Dr Milan Jovanović Batut" pokazao je da je do 14. oktobra registrovano 64 autohtona slučaja obolevanja od groznice Zapadnog Nila u humanoj populaciji. Od ukupnog broja obolelih 44 osobe su muškog pola, dok je 20 ženskog.

U odnosu na poslednji izveštaj obolele su još dve osobe.

Kako navode, prijavljeni slučajevi su sa teritorije: Grada Beograda (21 slučaj), Južnobačkog (devet slučajeva), Južnobanatskog (šest slučajeva), Podunavskog (pet slučajeva), Srednjobanatskog (tri slučaja), Šumadijskog (tri slučaja), Sremskog (tri slučaja), Mačvanskog (četiri slučaja), Zapadnobačkog (dva slučaja), Braničevskog (dva slučaja), Severnobačkog (dva slučaja), Raškog (jedan slučaj), Severnobanatskog (jedan slučaj), Kosovskog (jedan slučaj) i Pomoravskog (jedan slučaj) okruga. Prosečna starost obolelih je 57,6 godina.

- Registrovana su i četiri slučaja groznice Zapadnog Nila sa verovatnim mestom zaražavanja van Srbije, i to: dva slučaja sa mestom zaražavanja u Grčkoj i po jedan u Hrvatskoj i Crnoj Gori - pišu u saopštenju.

Prema poslednjem izveštaju Evropskog centra za prevenciju i kontrolu bolesti, od 11. oktobra 2024. godine, u sezoni nadzora 2024. godine, do 9. oktobra 2024. godine slučajeve infekcije virusa Zapadnog Nila kod ljudi je prijavilo 14 zemalja Evropske unije (EU) i Evropske ekonomske zajednice (EEZ), i to:

Austrija, Bugarska, Hrvatska, Češka, Mađarska, Rumunija, Francuska, Nemačka, Italija, Grčk, Slovačka, Slovenija, Španija i Kipar. Van EU/EEZ slučajevi groznice Zapadnog Nila se registruju i u Albaniji, Severnoj Makedoniji i Turskoj.

Groznica Zapadnog Nila je sezonsko oboljenje koje se prenosi ubodom zaraženog komarca. Glavni vektor, odnosno prenosilac virusa Zapadnog Nila je *Culex pipiens*, vrsta komarca koja je odomaćena i kod nas. Sezona transmisije virusa Zapadnog Nila u Srbiji uobičajeno traje od juna do novembra meseca.

Simptomi virusa Zapadnog Nila

Ovaj virus može da prođe bez ikakvih simptoma, međutim, neki simptomi su takvi da lako mogu da se poistovete sa običnom prehladom, stomaćnim ili virusom gripa.

Inače, simptomi groznice Zapadnog Nila javljaju se od 3 do 14 dana nakon uboda zaraženog komarca. Oko 20 odsto zaraženih osoba ima blagu kliničku sliku u vidu:

groznice

glavobolje

mučnine

povraćanja

što ponekada može da bude praćeno otokom limfnih žlezda ili pojavom osipa na koži grudi, leđa ili stomaka

Ti simptomi, kako navode iz Instituta, obično prolaze u roku od par dana, mada su zabeleženi slučajevi kada je oboljenje trajalo i više nedelja.

Teške komplikacije groznice Zapadnog Nila

Kod jednog obolelog na 150 inficiranih dolazi do razvoja teške kliničke slike, odnosno neuroinvazivnog oblika bolesti, objašnjavaju iz "Batuta". Tada se, pored glavobolje i groznice, javljaju i simptomi koji ukazuju na teže oboljenje poput:

ukočenosti vrata

stupora (stanje utrnulosti gotovo svih funkcija praćeno letargijom, ukočenošću i bezvoljnošću)

dezorijentacije

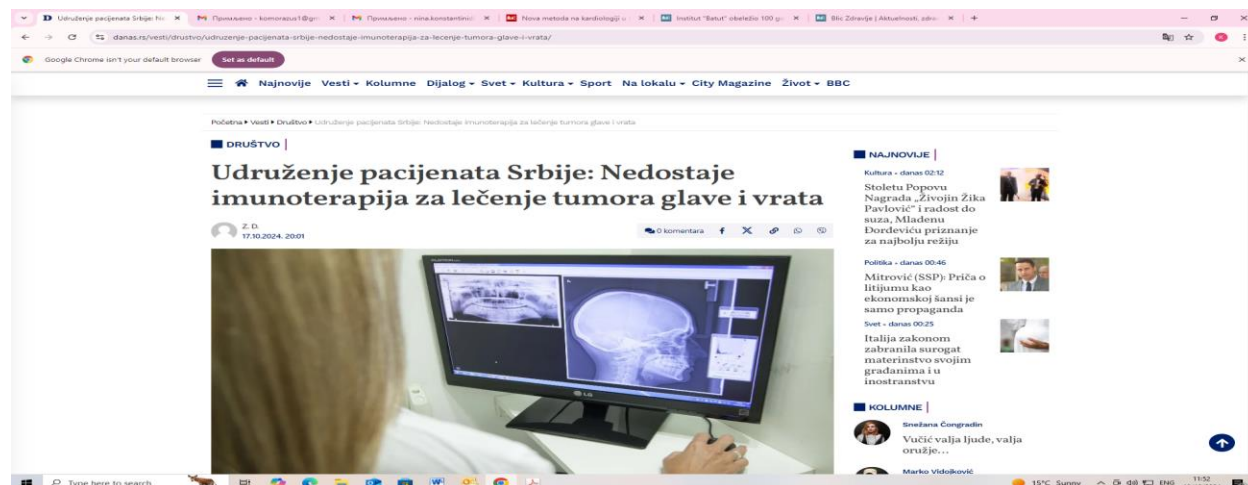
kome

tremora

konvulzija

mišićne slabosti

paralize

Udruženje pacijenata Srbije: Nedostaje imunoterapija za lečenje tumora glave i vrata

Udruženje pacijenata Srbije ukazalo je danas na značaj podizanja svesti u javnosti o tumorima glave i vrata, karcinomima mokraćne bešike i bubrežnih ćelija.

Predsednik Udruženja pacijenata Srbije, Savo Pilipović, istakao je da je neophodno istaći probleme sa kojima se suočavaju pacijenti oboleli od ovih bolesti, među kojima je jedna od ključnih dostupnost potrebnih terapija.

Cilj ove onkološke koalicije, koja deluje u okviru Udruženja pacijenata Srbije je da svi pacijenti u Srbiji imaju jednak pristup terapijskim opcijama i uslovima lečenja, kao pacijenti u zemljama u okruženju.

Pojava i dostupnost novih radioterapijskih tehnika dragocene u lečenju pacijenata sa tumorima glave i vrata, naglasila je dr sci. med. Tamara Ursulović, onkolog sa Instituta za onkologiju i radiologiju Srbije.

„Nažalost, u medikamentoznom lečenju ovih tumora u našoj zemlji i dalje veliki problem predstavlja ograničena upotreba biološke terapije i nedostatak imunoterapije, a koje nisu u skladu sa aktuelnim svetskim preporukama. Tumori glave i vrata čine samo šest odsto svih malignih bolesti u humanoј populaciji i nisu do sada bili prepoznati kao vodeći na listama prioriteta za lečenje u našoj zemlji. Ali i njima treba pružiti jednaku šansu za savremeno lečenje zato što su veoma agresivni, vidno narušavaju izgled i imaju kratko ukupno preživljavanje sa trenutno dostupnim lečenjem“, navodi dr sci. med. Tamara Ursulović.

Prof. dr Zoran Džamić, sa Klinike za urologiju Univerzitetskog kliničkog centra Srbije, istakao je da je rak mokraćne bešike siročje onkologije jer dugo godina nije postojala inovativna terapijska opcija za lečenje ovih bolesnika.

Hemioterapija podrazumeva standard lečenja za uznapredovali i metastatski rak mokraćne bešike uz hirurgiju.

Poslednjih godina imunoterapija sama ili u kombinaciji sa novim klasama lekova je pokazala značajno produženje preživljavanja za ove bolesnike.

Ovo predstavlja novi standard lečenja raka mokraćne bešike svuda u svetu u prvoj liniji prema internacionalnim vodičima.

Takođe u drugoj liniji lečenja postoje nove terapijske opcije. U Srbiji inovativne terapijske opcije nisu dostupne za lečenje ovih bolesnika.

Karcinom bubrežnih ćelija se nalazi na trećem mestu među urološkim malignitetima – posle karcinoma prostate i bešike i čini oko triodsto svih maligniteta kod odraslih. Muškarci obolevaju skoro tri puta češće nego žene.

Prema rečima profesora Džamića, preživljavanje kod karcinoma bubrežnih ćelija varira u odnosu na stadijum bolesti pri dijagnozi, pa je tako preživljavanje duže ako se bolest rano otkrije i ako je kurativna hirurgija moguća.

„Petogodišnje preživljavanje u stadijumu I bolesti je 90 odsto, dok je u stadijumu III bolesti samo 30 odsto. Nažalost, kod trećine pacijenata u trenutku postavljanja dijagnoze pacijenti već imaju metastaze, dok se kod druge trećine pacijenata godinu od postavljanja dijagnoze ili hirurškog lečenja, razviju metastaze“, napominje on.

„Ono što može da uradi društvo, kao i svaki pojedinac, je da se bavi prevencijom negujući zdrave životne navike, kao i ranim otkrivanjem bolesti. Bol i pojava krvi u urinu se navode kao mogući simptomi, ali samo kod 5-7 odsto pacijenata. Skrining koji podrazumeva analizu urina i ultrazvučni pregled jednom godišnje ili jednom u dve godine, može da otkrije karcinom bubrega u ranoj, tj u asimptomatskoj fazi, kada pacijenti imaju ogromnu šansu da se potpuno izleče“, naglasio je profesor Džamić.